



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 264/2025-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a maloletej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava II (predtým Okresný súd Bratislava II) v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/176/2022 takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci**

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. marca 2025 a doplnenou 3. apríla 2025 a 14. apríla 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny, práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový dohovor“) a práva vlastníť majetok podľa čl. 17 charty, ako aj práv sťažovateľky podľa čl. 3 ods. 1, 2 a 3, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 19 a čl. 27 ods. 1, 2 a 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 charty a čl. 41 ústavy postupom mestského súdu v označenom konaní. Navrhujú, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznal im finančné zadosťučinenie 6 500 eur, resp. 7 500 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Ústavnej sťažnosti v danej veci prechádzala ústavná sťažnosť sťažovateľov podaná 6. marca 2024, ktorá bola uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 202/2024-27 zo 17. apríla 2024 odmietnutá ako zjavne neopodstatnená, keď ústavný súd považoval dĺžku konania na súde prvej inštancie, ktorý

vydal meritórne rozhodnutie, za ústavne aprobovateľnú. Následne sťažovatelia podali 26. novembra 2024 ďalšiu ústavnú sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní, ktorú ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú uznesením č. k. III. ÚS 9/2025-19 zo 16. januára 2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31. januára 2025. Sťažovatelia 17. marca 2025 svoju ústavnú sťažnosť podali znova a dvakrát ju doplnili (3. apríl 2025 a 14. apríl 2025), oznamujúc ďalší priebeh napadnutého konania po jej podaní.

3. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že napadnuté konanie sa začalo 9. septembra 2022 na Okresnom súde Bratislava II podaním návrhu zo strany matky na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností a zvýšenie výživného. Konanie je od 1. júna 2023 vedené na mestskom súde, ktorý 9. novembra 2023, teda po roku a dvoch mesiacoch, vydal meritórny rozsudok. Proti rozsudku sťažovateľ podal 29. decembra 2023 odvolanie a 9. januára 2024 aj matka maloletej. Spis bol 29. februára 2024 predložený Krajskému súdu v Trnave, ktorý o odvolaní rozhodol rozsudkom č. k. 13CoP/34/2024-787 z 10. apríla 2024, právoplatným 24. mája 2024. Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o výživnom a zamietnutí návrhu sťažovateľa na zmenu zverenia maloletej, v časti výrokov rozsudku o úprave styku sťažovateľa s maloletou sťažovateľkou rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mestský súd po vrátení veci vykonal úkony v zmysle pokynov odvolacieho súdu a nariadil na 8. október 2024 pojednávanie, ktoré bolo odročené na žiadosť matky maloletej a jej právneho zástupcu z dôvodu kolízie (porov. III. ÚS 9/2025, bod 3). Pojednávanie sa uskutočnilo 29. októbra 2024 a mestský súd na ňom rozhodol okrem iného tak, že nariadil výkon uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 13CoPno/4/2024-804 z 10. apríla 2024 o úprave styku sťažovateľa so sťažovateľkou, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil výchovné opatrenie matke sťažovateľky, ako aj sťažovateľovi, uložil výchovné opatrenie sťažovateľke, a odložil výkon uznesenia krajského súdu o úprave styku sťažovateľa so sťažovateľku do skončenia nariadeného neodkladného opatrenia o výchovnom opatrení a zároveň do skončenia konania o priestupku. Ďalšie pojednávanie sa konalo 28. januára 2025 a bolo odročené na 18. marec 2025, keď mestský súd vo veci meritórne rozhodol. Písomné vyhotovenie rozhodnutia však nebolo sťažovateľom doručené, stane sa tak až po 2. máji 2025.

## II.

### Argumentácia sťažovateľov

4. Sťažovatelia namietajú neefektívny a nesústreďený postup mestského súdu v napadnutom prioritnom type konania, ktoré má byť vedené s výnimočnou rýchlosťou a v ktorom nebolo ani po uplynutí dvoch rokov, šiestich mesiacov a jedného týždňa po jeho začatí právoplatne rozhodnuté. Neefektívny postup vidia v skutočnosti, že krajský súd zrušil v časti prvý rozsudok mestského súdu, ako aj v prekročení lehoty na písomné vyhotovenie rozhodnutia. Napadnuté konanie sa pritom nevyznačuje právnou ani faktickou zložitou a správanie sťažovateľov k jeho dĺžke neprispelo.

### III.

#### Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Predmetnom posúdenia ústavného súdu v tomto konkrétnom prípade sťažovateľov bol postup mestského súdu v napadnutom konaní z hľadiska existencie a príčin vzniku zbytočných prietahov v období po podaní návrhu na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností a zvýšenie výživného 9. septembra 2022 do súčasnosti, a to aj s ohľadom na uznesenia ústavného súdu č. k. II. ÚS 202/2024-27 zo 17. apríla 2024 a III. ÚS 9/2025-19 zo 16. januára 2025.

6. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov ústavný súd skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu. Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre sťažovateľa. Zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), podľa ktorej prípady týkajúce sa starostlivosti o deti je nevyhnutne potrebné prejednávať vo všetkej rýchlosti a prietahy v niektorej fáze konania je možné tolerovať len za podmienky, že celková doba konania nebude neprimeraná (rozsudok ESLP vo veci Nuutinen proti Fínsku, č. 32842/96). Konania týkajúce sa rodičovských práv a maloletých detí sú v zmysle judikatúry ESLP radené do skupiny prioritných konaní vyžadujúcich si výnimočnú rýchlosť konania (porov. II. ÚS 202/2024).

7. Reflektujúc skutočnosť, že ústavný súd už skúmal postup mestského súdu v napadnutom konaní pri svojom rozhodovaní o predchádzajúcich ústavných sťažnostiach (II. ÚS 202/2024, III. ÚS 9/2025), v okolnostiach prerokovanej veci upriamuje pozornosť na skutočnosť, že napriek zrušeniu v poradí prvého rozsudku mestského súdu v časti mestský súd po vrátení veci postupoval plynule a robil úkony smerujúce nielen k dočasnej úprave práv a povinností medzi účastníkmi konania (opatrenia prijaté na pojednávaní 29. októbra 2024), ale aj k rozhodnutiu vo veci, ku ktorému došlo na pojednávaní 18. marca 2025.

8. Ústavný súd stabilne judikuje, že čas na konanie bez zbytočných prietahov nemožno numericky presne vyjadriť. Rovnako tak nie je presne časovo ohraničená ani primeranosť lehoty, v ktorej by mala byť tá-ktorá vec prerokovaná a najmä rozhodnutá [I. ÚS 92/97 (ZNaU 23/98), I. ÚS 61/98 (ZNaU 18/98)].

9. Ústavný súd už uviedol, že obdobie, počas ktorého sa spisový materiál nachádzal na krajskom súde, nemožno samo osebe pričítať na vrub nečinnosti alebo neefektívnemu postupu mestského súdu, keďže išlo o prvé zrušujúce rozhodnutie. Ústavný súd obvykle zohľadňuje túto skutočnosť v prípadoch, ak by v postupe všeobecných súdov dochádzalo k opakovanému zrušovaniu ich rozhodnutí v odvolacom alebo dovolacom konaní, čo by mohlo viesť k dôvodnosti záveru o neefektívnom alebo nesústredenom postupe súdu nižšieho stupňa (m. m. III. ÚS 196/06, I. ÚS 299/2021, I. ÚS 155/2023, I. ÚS 361/2023), to ale nie je prípad sťažovateľov (porov. m. m. I. ÚS 358/2024).

10. Istú mieru nesústredenosti v postupe mestského súdu predstavuje nedodržanie pätnásťdňovej lehoty na vyhotovenia a odoslanie rozsudku. Nedodržanie predmetnej lehoty však samo osebe neumožňuje aplikáciu konkrétnych sankčných mechanizmov voči súdu (porov. Smyčková, R., Števček, M., Löwy, A., Tomašovič, T. a kol. *Civilný mimosporový poriadok. Komentár*. 2. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2024. s. 210.).

11. Keďže napadnuté konanie trvá iba o tri mesiace (počas ktorých došlo k meritórnemu rozhodnutiu) dlhšie, ako tomu bolo v čase predchádzajúceho rozhodnutia ústavného súdu, obstojí záver vyslovený v predchádzajúcom uznesení o ústavnej sťažnosti sťažovateľov, že postup mestského súdu v napadnutom konaní nemožno hodnotiť ako taký, ktorý by mal za následok porušenie ich základných práv.

12. V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietiahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, II. ÚS 199/02, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06, IV. ÚS 290/04, I. ÚS 240/2023).

13. Z hľadiska komplexného posúdenia dotknutého konania sa postup mestského súdu nevyznačoval takým dlhým trvaním, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietahoch, čo zakladá dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v tejto časti ako zjavne neopodstatnenej podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

14. Sťažovatelia v dôsledku zbytočných prietahov namietajú aj porušenie označených majetkových práv vyplývajúcich z ústavy, listiny a dodatkového protokolu. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd konštatuje, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu a preukázaným skutkovým stavom a sťažnostnou argumentáciou absentuje relevantná príčinná súvislosť. Preto odmietol ústavnú sťažnosť v uvedených častiach podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

15. K požiadavkám na riadne odôvodnenie ústavnej sťažnosti a ústavnoprávnu argumentáciu v obdobnej veci pozri napr. uznesenie č. k. I. ÚS 45/2025-29 z 30. januára 2025, body 14 až 17. Vo vzťahu k námietke o porušení práv maloletej sťažovateľky podľa čl. 41 ods. 1 ústavy, a označených článkov Dohovoru o právach dieťaťa, ústavná sťažnosť napriek kvalifikovanému právnenému zastúpeniu nespĺňa zákonom požadovanú náležitosť, a to odôvodnenie návrhu (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde) v podobe konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo k porušeniu týchto práv dôjsť [§ 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Preto v tejto časti ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

16. Pokiaľ sťažovatelia namietajú aj porušenie čl. 47, čl. 17 a čl. 24 charty, ústavný súd pripomína, že pre aplikáciu charty je potrebné v konaní pred ústavným súdom odôvodniť vecný presah obsahu ústavnej sťažnosti (napadnutého konania mestského súdu o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností bez medzinárodného prvkú) s právom Európskej únie. Za takého odôvodnenie nemožno podľa ústavného súdu považovať všeobecné tvrdenie o trvalom pobyte sťažovateľov v Slovenskej republike, teda v Európskej únii, a o ich občianstve Slovenskej republiky a občianstve Únie. Táto okolnosť má za následok odmietnutie aj tejto časti ústavnej sťažnosti z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

17. Opodstatnenosť poznámky ústavného súdu, že množstvo namietaného porušenia práv podľa viacerých článkov ústavy, listiny či dohovoru vrátane charty nijako nenásobí ani nezvyšuje argumentačnú silu ústavnej sťažnosti (porov. napr. I. ÚS 160/2025), sa napokon potvrdila aj v aktuálnej veci.

18. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľov bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ich ďalších návrhoch v nej uvedenej veci stratilo opodstatnenie.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Bratislave (detašované pracovisko) 23. apríla 2025**

**Jana Baricová**  
**predsedníčka senátu**